

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید بهشتی

۲۳ سپتمبر ۲۰۱۱

اوباما،

کشور فلسطین و روان گسیختگی اسرائیل

کسانی که قادر به مطالعه مطبوعات عبری و درک حکومت اسرائیل باشند شاید کمی دچار شگفتی گردند، هنگامی که دریابند، در مطبوعات عبری فقط به میزان اندکی توجه ضمنی نسبت به مبارزه رهبران فلسطین برای ایجاد حکومتی فلسطینی مبذول می گردد. اما در مقابل آن مطبوعات انگلیسی زبان اسرائیل پر است از اخبار و چشم انداز حاکی از موفقیت آمیز بودن قطعنامه ای که قرار است در هفته آتی در سازمان ملل به جانبداری از فلسطین مطرح گردد.

آدمی اگر بخواهد این تناقض آشکار میان مطبوعات عبری و انگلیسی زبان اسرائیل را درک کند باید بداند که ما در اینجا به روشنی با شکافی در روان جمعی یهودیان سروکار داریم (شیزوفرنی). من گمان می کنم که برخی از افراد از این که مطلع شوند که اکثر اسرائیلیان خواهان این هستند که این اقدام فلسطینیان واقعا پیشرفت کرده و موفقیت آمیز باشد شگفت زده خواهند شد. اسرائیلیان خواهان ایجاد کشوری فلسطینی هستند، زیرا این تنها راه حلی است که می تواند کشور یهودیان را از نوع رشد جمعیتی که دارد، نجات دهد.

آخرین همه پرسی های انجام شده در اسرائیل نشان می دهند که اکثر اسرائیلیان به خاطر راه حل «ایجاد دو کشور» در هیجان به سر می برند. اسرائیلیان نه تنها فکر به وجود آمدن کشوری فلسطینی را برای خود تهدید آمیز تلقی نمی کنند، بلکه واقعا نسبت بدان تمایل نیز دارند، زیرا که موجب قرار دادن واقعیت وجودی آنها در چارچوب حقوق بین الملل خواهد بود. البته باید یک موضوع را نیز به خاطر آورد و آن این که حزب قدیما (Kadima) که در دو انتخابات اخیر اسرائیل برنده بوده است، خواهان تفکیک بوده و می باشد، آن هم آنگونه تفکیکی روشن، میان یهودیان و فلسطینیان که از طریق عقب نشینی اسرائیل به وجود آید. به سخن دیگر ایجاد یک کشور فلسطینی درست

باعث دسترسی آنان به هدف خودشان خواهد بود. زیرا این کار از اسرائیل عهده دار بودن مسؤلیت برای مناطقی را که در گذشته اشغال و تخریب نموده است، سلب می کند.

البته این خود موضوع آشکاری است که برخی عناصر در اسرائیل مخالف قصد فلسطینیان در سازمان ملل می باشند: به گمان من وزیر امور خارجه، آویکدر لیبرمن از این امر خشنود نیست. اشغالگران مقیم ساحل غربی نیز می بایست از آن دل پری داشته باشد. اما به هر دلیلی که باشد آنها این روزها آرام اند.

اما محافظان منافع یهود در سراسر گیتی (لابی) به شدت با اقدام فلسطینیان در سازمان ملل مخالف اند. آنها به وضوح به تصویری ساده انگارانه از کشور توسعه طلب یهودی محکم چسبیده اند «از رودخانه به دریا». همچنین به نظر نمی رسد که آنها حاضر باشند این آرزوی خود را به این زودی ها رها کنند.

چیزی که ما اینجا در عمل ناظرش هستیم یک بحران هویتی آشکار است، یا حتا شنائی است برخلاف مسیر، ناشی از روان گسیختگی میان گرایشات صهیونیستی داخل اسرائیل و اسرائیلیان مقیم خارج. در حالی که اسرائیلیان خواهان بازگشت به زندگی گتووار و در درون اجتماع بسته یهودی بوده، به دور خود دیواری بتونی و غیرقابل نفوذ می کشند، صهیونیست های مقیم خارج به دنبال افسانه یهودی و خواهان درگیری، تهاجم، نظامی گر و گسترش طلب می باشند. آنها خواهان همه چیز اند، چه با فلسطینیان باشد و چه بدون آنها.

یک بار دیگر توجه کنیم که اسرائیل و صهیونیسم به لحاظ گفتمان در دو جهت مخالف یک دیگر حرکت می کنند. در حالی که از یک سو اسرائیل می کوشد هویت نژادپرستانه خویش را از طریق سیاست تفکیک دنبال کند، از سوی دیگر گفتمان صهیونیستی خارج نشینان برای راه حل مسأله یهودی طرفدار درگیری های بی پایان می باشند. اما اجازه دهید یک لحظه به امریکا نظر کنیم، بیائید باهم بکوشیم تنها ابرقدرت جهان را درک کنیم که چگونه با این سامان روان گسیختگی یهودی محور رفتار می کند.

پرزیدنت اوباما و دولت او به واقع سرگردان مانده اند. آنها از یک سو با فشار برخی از محافظان منافع یهود مواجه اند. لابی یهود میدان اندکی را برای مانور دولت امریکا باقی گذارده است. از سوی دیگر دولتهای امریکا و اسرائیل بر این واقف اند که برای رعایت وجود و امنیت اسرائیل، قصد فلسطینیان در سازمان ملل چندان نیز فکر بدی نیست. واقعا هم اسرائیل باید برای موفقیت آن دعا کند.

تا کنون یک چیز واضح است و آن این که پرزیدنت اوباما توسط این به اصطلاح «بهترین دوستان امریکا» نجات نخواهد یافت. در نظر «شورای همکاری به لحاظ افکار عمومی میان امریکا و اسرائیل» AIPAC و حامیان منافع یهود (لابی) شخص اوباما یک وسیله است. تا کنون لابی یهود به این امر عادت داشته است که به سیاستمداران امریکا همچون عروسکان خیمه شب بازی بنگرد. از سوی دیگر اسرائیل امریکا را نجات نخواهد داد. زیرا مخالف دولت فعلی امریکا بوده و اگر اوباما با شکست مواجه گردد مایه خوشحالی اسرائیل خواهد بود زیرا از دولت فعلی امریکا دل پری دارد.

لذا دولت امریکا در سازمان ملل با ذلت روبرو خواهد شد و مجبور خواهد بود در مقابل اتخاذ تصمیمی که بسیاری از دوستان امریکا بدان رأی مثبت خواهند داد، وتوی خویش را اعلام کند. و این آشکارا برای اوباما فاجعه آمیز خواهد بود. اما با اینحال یک نفر می تواند امریکا را از شکستی که در پیش رو دارد نجات دهد. این شخص به جز عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین کس دیگری نیست. فقط او و تشکیلات خودگردان فلسطین قادرند امریکا را نجات دهند.

اما معنای نهفته پشت این ها بسیار خجالت آور است. زیرا که این معنا را می رساند که عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطینی (که نسبتا مهره ضعیفی در سیاست فلسطین و نیز در دیپلماسی بین المللی می باشد) تنها شخصی است که می تواند تنها ابرقدرت جهان را از یک شکست دیپلماتیک نجات دهد. من شخصا نمی توانم تشخیص دهم که آیا از این موضوع خوشال باشم یا غمناک. اما بگذارید بگویم که این موضوعی است به غایت جنجالی و حساس. زمان حاضر برای امریکا، انگلستان و غرب درست زمانی است که آنها نیروهای خود را بسیج کرده در مقابل لابی منافع یهود و زوری که از جانب بیت المقدس اعمال می گردد پا به میدان گذارند.

بقلم جیلاد آتزمون در تلاکسکالا - ۲۰ سپتامبر ۲۰۱۱

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=5818>